

ξόλου δύνανται νὰ περαιοῦσι τὴν ὑπαρξίν των ὅσον ἦσαν προωρισμένα ἐκ φύσεως· ἔκφυλα καὶ ἄθλια ὄντα δουλεύοντα εἰς τὰς ἀλλοκότους καὶ ἀνωμάλους δρέξεις αὐθεκᾶστου δεσπότηου.

Πόσον ἀποβαίνει βραχὺς ὁ βίος εἰς τὰ τοιαῦτα κράτη ἀποδεικνύει καὶ μόνῃ ἡ ἀκόλουθος περίστασις.

Ἀναγιγνώσκοντες τὴν Ἀσιατικὴν ἡμερησίαν τοῦ 1826 Τ. 8 εὐρήκαμεν ὅτι ἀπαριθμήσεως γενομένης τῶν κατοίκων τῆς Κίνας διὰ τὴν διανομὴν τῶν εἰς τοὺς ὑπερβάοντας τὰ 70 ἔτη διδομένων τῆς Κυβερνήσεως σιτηρεσιῶν εὐρέθησαν 169850 ὄγδοηκονταεταεῖς, 996 ἑννεηκονταεταεῖς καὶ 21 μόνον ἑκατονταεταεῖς εἰς πλῆθος 200 ἑκατομμυρίων !

Τουναντίον ἐπὶ τῆς πολυθρῦλλῆτου ἀπογραφῆς τῶν Ἰταλῶν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Οὐεσπεσιανοῦ (76 ἔτη μετὰ Χριστὸν) εὐρέθησαν 124 ἑκατονταεταεῖς, ἐνῶ ἡ Ἰταλία μετὰ τοσοῦτους ἐμφυλίους πολέμους καὶ τοσαύτας σφαγὰς δὲν εἶχε βεβαίως ἐπέκεινα τοῦ ἐνεστῶτος πληθυσμοῦ δηλ. μέχρι 12—14 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων.

Ἄλλὰ καὶ ἡ γινομένη κατὰ τὸ 1829 ἀπογραφή εἰς τὴν Γαλλίαν ἔδωκεν 137 ἑκατομμυρίων λαοῦ. Εὐρίσκοντο δὲ οἱ ἑκατονταεταεῖς οὗτοι εἰς χώρας Βουνοῦδεις μὴ μακρὰν τῶν μεγάλων πόλεων δηλ. εἰς τοὺς νομοῦς des Basses Pyrenées 12, τοῦ Loiret 11, τοῦ Creuze 9, τοῦ Gers 7, τῆς Vendée 6, τοῦ Puy de Dôme, l' Ille et Villaine, Arrigée καὶ Cantal ἀνά 5, κατ' Ὀμοίως δὲ καὶ κατὰ τὸ 1826 εἰς τοὺς ὄρεινους νομοῦς εὐρέθησαν οἱ πλείστοι ἑκατονταεταεῖς. Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ 5,000 ἐτησίων ἀποβιώσεων ἀντιστοιχεῖ εἰς ἑκατονταεταεῖς, εὐρίσκονται ἄρα πλείοτεροι τοιοῦτοι ἀναλόγως εἰς τὴν Γαλλίαν παρὸς εἰς τὴν Κίναν.

Ἄλλ' οἱ μακρόβιοι πλειονάζουσι μάλιστα εἰς τὰς βορείους χώρας οἷον τὴν Ῥωσσίαν, Σουηδίαν κτλ.

Ἐννεηκονταεταεῖς δὲ εὐρίσκονται 38 ἐπὶ 10,000 κατοίκων τῆς Γαλλίας, ἐξ αὐτῶν δὲ τὰ 23 ὑπάρχουσι γυναῖκες, εἰς δὲ τὸ Λονδίνον 20, καθὼς καὶ εἰς τὴν Βιέννην· εἰς τὸ Βερολίνον ὁμοίως ὁ ἀριθμὸς ἀναβαίνει μέχρι τῶν 42, εἰς δὲ τὴν Βαβελίαν μέχρι καὶ τῶν 50.

Εἰς τοὺς δημοκρατικούς τόπους εὐρίσκονται πλείοτεροι οἱ μακρόβιοι διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν παθῶν, τῆς διασπορᾶς καὶ τῆς τρυφῆς, καθὼς καὶ διὰ τὴν ἰσότητά των τάξεων καὶ τῆς περιουσίας των. Ὡστε τὸ ἀγαθὸν τοῦτο μόνον ὑπὸ τὸ κράτος πατρικῶν καὶ δικαίων νόμων εὐρίσκειται, ὅπου ἕκαστος πολίτης θεωρεῖται ὡς ἀναγκαῖον τῆς κοινῆς μέλος, διὰ τοῦτο οὐδέποτε ὀλιγωρεῖται, πάντες δὲ βοηθούμενοι συναλλήλως ἀπολαύουσιν ἀρθρίας τῶν πρὸς ζωᾶρκειαν ἐπειδὴ ἐκ φύσεως ὁ ἄνθρωπος ἀγαπᾷ νὰ θεραπεύηται ἢ φιλοτιμίᾳ του, καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ἄλογα κήνη ἀρέσκονται, ὅταν τὰ περιποιώμεθα ὅθεν καὶ τοὺς κίπους τότε ὑποφέρουσιν οἱ ἄνθρωποι εὐκολώτερον, καθὼς ὁ στρατιώτης ἀντέχει εἰς τὰς ὀδοπορίας καὶ τὴν γυνάστειαν ὑπὸ τῆς μουσικῆς γοητευόμενος καὶ τὴ φυσικῇ ἢ ἠθικῇ κατὰ διαφόρων ἐσχολῶσι, καὶ αἱ πηγαὶ αὐτῶν τῶν νικηφόρων στρατηγῶν ἀτρεβύονται τρυφώτερον.

Οὐδὲν βεβαίως παρατείνει τὴν ὑπαρξίν τῆς ζωῆς, ὅσον ἡ ἰλαρότης τῆς ψυχῆς καὶ ἡ γαλήνη τῶν παθῶν. Ἐλευθερία, εὐλικρίνεια καὶ ἀφέλεια, πηγὴ ζωηρότητος καὶ εὐθυμίας κατὰ τὴν παιδικὴν ἡμῶν ἡλικίαν, εἰς συγκροτεῖτε τὸν φυσικὸν τοῦ ἀδιασφόρου ἀνθρώπου χαρακίτηρα. Ἀπὸ οὗ λοιπὸν ἐπικαλούμεθα τὴν εὐημερίαν, ὅσην ἐνδέχεται νὰ ἐλλίσσωμεν ἐπὶ τῆς προκαίρου ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ταύτην διατριβῆς.

I. N. Λεβαδέυς.

Ἡ Παλλὰς.

Ἔργον τοῦ Φειδίου ἐπὶ τῆς ἀρχιτέλειος τῶν Ἀθηναίων.